

Forge otočil klíčem v zámku. „Funguje,“ poznamenal úlevně. „Nevěřil jsi Alyanně, že dodrží svoji část dohody?“ zeptal se Edgin. Popravdě řečeno, ani on jí tak docela nevěřil, ale zatím splnila vše, co slíbila.

„Nechápej mě špatně,“ bránil se Forge. „Vypadá mile a taky je ctizádstivá, takže vlastně ženská podle mého gusta, ale zatím je neznámá. Já věřím *svějm* lidem,“ dodal a podíval se přitom na Edgina a Kiru.

Prošli dveřmi, zavřeli je za sebou a zamkli. Chodba za nimi byla zatuchlá a slabě osvětlená několika menšími létajícími koulemi. Hluk večírku tam zněl tlumeně a Edgina překvapilo, jak úlevný byl náhlý klid po všem tom ruchu a rámusu.

Byl zpátky ve svém živlu a slídl po kořisti. Tohle byl pro něj ten skutečný večírek.

„Kiro,“ obrátil se k dceři, „teď bys měla zmizet pro případ, že bysme tady nahoře někoho potkali. Potřebujeme, abys byla skrytá.“

Kira přikývla, aktivovala svůj přívěsek a zmizela. Krátce stiskla Edginovi ruku, aby mu dala najevo, že je stále poblíž.

Přesně jak ukazovaly nákresy, nacházelo se na konci chodby scho-diště. Vlevo, pár kroků od nich, byly dveře do kuchyně a přípravný pokrmů. Ozývalo se odtamtud rachocení hrnců a pánví a sprosté kle-ní mnoha hlasů. Příprava takového množství jídla nejspíš vyžadovala menší armádu. Edgin pospíchal po schodech nahoru s Forgem v pa-tách. Bylo lepší zrychlit, než si někdo odskočí na přestávku a uvidí je.

Schody pod jejich vahou zaskřípaly, ale Edgin si s tím nedělal starosti. Nikdo v kuchyni je přes všechno to řinčení a hulákání nemohl slyšet. Doufal, že se Holze podařilo uhasit ten požár kamen. Nebo gnóma či co to bylo.

Nahoře na schodech byly další dveře, které jim Alyanna přislíbila ode-mknout. Forge přiložil ucho na dřevěnou plochu a tiše naslouchal. Tohle byla ta ošemetnější část. Měli namířeno do části domu, kam hosté roz-hodně nesměli, a technicky vzato tam nesměl ani nikdo jiný než prově-řené služebnictvo. A Alyanna mezi prověřené služebné nepatřila. Takže kdyby tady nahoře na někoho narazili, mohlo by to celou operaci zmařit. Záleželo na tom, kdo by to byl a jak by se s ním museli vypořádat.

„Slyšíš něco?“ zašeptal Edgin.

Forge zavrtěl hlavou. Ustoupil, pootevřel dveře a schoval se za ně. „Kiro, mohla bys?“

Kira neodpověděla, ale Edgin ucítil letmý průvan, když vplula do chodby za dveřmi. O několik vteřin později ho štípala do paže. Edgin se snažil nevyjeknout.

„Kiro,“ okřikl ji tiše. „Teď pracujeme. Ber to vážně.“

Ozvalo se tiché zachichotání. „Promiň. Chodba je volná,“ řekla. „Simon s Holgou už čekají. A Holga má tu losí masku!“

„Výborně.“ Edgin opatrně vkročil do chodby a nohy se mu zabořily do plyšového koberce. Nad leštěnými mosaznými svícny podél stěn se vznášely další svítící koule a vzduch voněl čerstvými květinami ve vázách na obou koncích chodby.

Na opačném konci chodby u dvoukřídlých dveří skutečně čekali Simon a Holga. Holga se otočila, a když spatřila Edgina, sundala si masku a uvolnila ramena úlevou.

„Trvalo vám to pěkně dlouho,“ zasyčela.

„Nechtěli jsme, aby to vypadalo, že z večírku prcháme předčas-ně,“ odpověděl Edgin a sundal si kočičí masku, aby lépe viděl. Forge udělal totéž a Kira se znovu zhmotnila. „Všichni připravení? Kde je Alyanna?“

„Tady jsem.“ Alyanna k nim pospíchala chodbou a v ruce držela jeden z majordomových klíčů. „S tímhle se dostaneme dovnitř.“

„Nevšimne si někdo, že chybí?“ zajímal se Edgin.

„Ne,“ usmála se Alyanna. „Grimes vypil vylepšenej koktejl, kterej jsem mu dala, a teď vyspává vedle loutnisty. Jsme v suchu. Dejme se do toho.“

Všichni hlasitě přikyvovali a Alyanna zasunula klíč do zámku. Ozvalo se tiché cvaknutí, dveře se bez jediného zvuku nebo vyrušení otevřely a z Edgina opadla trocha napětí.

Potom se mu konečně naskytl pohled do místnosti za dveřmi. Měl co dělat, aby po ní nezačal skotačit jako nějaký kluk na prázdninách.

Místnost byla plná pokladů. Na opačném konci stály tři velké truh-lice a na stěnách viselo plno zbraní a obrazů. Ne takových, jaké bývají k vidění v obývacích pokojích a salonech – tyhle obrazy byly skutečně staré a cenné. Za ně by na černém trhu dostal závratnou sumu.